

A Kúria a dr. Fejes Ferenc ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Poljecskó-Musa Magdolna jogtanácsos által képviselt I.r. és a dr. Kovács Zoltán jogtanácsos által képviselt II.r. alperesek ellen munkaviszony jogellenes megszüntetésének megállapítása és jogkövetkezményei iránt a Salgótarjáni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnál 3.M.217/2013. szám alatt megindított és másodfokon a Balassagyarmati Törvényszék 15.Mf.20.020/2014/6. számú ítéletével jogerősen befejezett perében az említett másodfokú határozat ellen a felperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán a 2015. június 10. napján megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Kúria a Balassagyarmati Törvényszék 15.Mf.20.020/2014/6. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alpereseknek fejenként - tizenöt nap alatt - 20.000 (húszezer) - 20.000 (húszezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

I n d o k o l á s

A felperes 2012. június 1-jétől állt határozatlan idejű munkaviszonyban a II.r. alperes alkalmazásában üdülővezető munkakörben. Munkavégzésének helye a b.B.V.-ban volt.

2013. március 13-án a II.r. alperes átadóként, az I.r. alperes átvevőként megállapodást kötött a b. B.V. működésével kapcsolatban a vendéglátás teljes körű feladatai átadásáról, átvételéről. A megállapodás rögzítette, hogy a feladatátadásra tekintettel az 2012. évi I. törvény (Mt.) 36. § (1) bekezdése alapján az átadó munkáltató 2013. április 1-jei hatállyal átadja, az átvevő munkáltató átveszi a megállapodás mellékletében felsorolt munkavállalókat. A munkavállalók vonatkozásában az Mt. VI. fejezetében szabályozott munkáltató személyében bekövetkező változás valósul meg, amelynél fogva az átadásra kerülő munkavállalók munkaviszonyából származó jogok és kötelezettségek 2013. április 1-jétől az átadó munkáltatóról az átvevő munkáltatóra szállnak át. A megállapodás rögzítette, hogy az átadó és az átvevő munkáltató alapító okiratuk alapján az Mt. hatálya alá tartozó gazdálkodó szervezetnek minősülnek, továbbá azt, hogy a jelen megállapodás megkötéséhez szükséges felhatalmazásokkal rendelkeznek.

A megállapodás mellékletében 21.szerepelt a felperes neve, munkaköre és a munkavégzésének helye.

Az I.r. alperes 2013. április 1-jén tájékoztatta a munkavállalókat, így a felperest is arról, hogy a 8/2013. (I.25.) HM utasítás alapján a bujáki B.V. használatba adásának jogát 2013. március 31-ei hatállyal visszaveszi a honvédelemért felelős miniszter a II.r. alperestől. Ezzel egyidejűleg az I.r. alperes 2013. április 1-jei hatállyal átveszi a feladatokat, a munkavállalókat (így a

felperest) ettől az időponttól kezdve továbbfoglalkoztatja az Mt. VI. fejezetében foglaltak szerinti munkáltatói átszállással, az eredeti munkaszerződése szerinti változatlan munkafeltételekkel. A felmondási idő és a végkielégítés szempontjából számított munkaviszony folyamatosnak tekintendő.

2013. május 27-én az I.r. alperes részéről a munkáltatói jogkör gyakorlója tájékoztatta a felperest, hogy a b. létesítmény tevékenységi körének változása miatt (mivel 2013. március 1-jétől mindenki számára látogatható üdülőből a hivatásos és szerződéses katonáknak fenntartott kiképzési, oktatási és regeneráló központtá alakult) a központvezető munkakört katonai beosztássá minősítette, ezért azt a felperes nem tudja betölteni. Erre tekintettel kezdeményezte az Mt. 58. §-a alapján a munkaszerződés módosítását. Az üdülővezető munkakörét felszolgáló munkakörre, 355.000 forint alapbérét 167.000 forintra módosította, és a munkavégzés helyét is megváltoztatta. A felperes a felajánlott munkakört nem fogadta el.

A 2013. május 27-én kelt felmondással az I.r. alperes a 2013. április 1-jétől fennálló határozatlan idejű munkaviszonyt az Mt. 64. § (1) bekezdés b) pontja, 66. § (2) bekezdése alapján 2013. május 28-án kezdődő 30 nap felmondási idővel 2013. június 26-ával megszüntette, 2013. június 12-ével mentesítve a felperest a munkavégzési kötelezettség alól. Az indokolás szerint a munkáltató működésével összefüggésben (a b. létesítmény tevékenységi körének változása és a központvezetői munkakör katonai beosztássá minősítése miatt) a felperes a központvezetői munkakört betölteni nem tudja, részére képességének, végzettségének megfelelő másik munkakör felajánlására nem volt lehetőség, illetve a felajánlott munkakört a felperes elutasította.

A felperes pontosított kereseti kérelme szerint az alperesek megállapodása folytán olyan munkáltatóhoz kerültek átadásra a munkavállalók, amely nem tartozik az Mt. hatálya alá. Az 1992. évi XXXIII. törvény (Kjt.) hatálya alá tartozó költségvetési szerveknél az Mt. hatálya alá tartozó munkavállalók alkalmazására nem kerülhet sor. Az I.r. alperes alapító okirata szerint a Magyar Honvédség hadrendjébe tartozó költségvetési szerv. A II.r. alperes tekintetében a megállapodás munkajogi átszállásra vonatkozó pontjai semmisek elsősorban az Mt. 27. §-a, másodsorban az 1959. évi IV. törvény (Ptk.) semmisségre vonatkozó rendelkezései alapján. Az érvénytelenség jogkövetkezményeként - figyelemmel az Mt. 63. § (3) bekezdésére - annak megállapítását kérte, hogy a II.r. alperesnél fennállott munkaviszonya 2013. március 31-ével megszűnt. A munkáltató személyében bekövetkező változás folytán ugyanis a gazdasági egységet átvevő munkáltató nem az Mt. hatálya alá tartozik.

Az I.r. alperes jogellenesen szüntette meg a felperes munkaviszonyát, mivel állami költségvetési szerv, ezért csak közalkalmazottként lett volna foglalkoztatható, és a jogviszonya is ekként megszüntethető. A jogviszonyát azonban felmondással, és nem a Kjt. szerinti felmentéssel szüntették meg.

A II.r. alperest munkavégzési kötelezettség alóli mentesítés idejére járó távolléti díj és késedelmi kamatai megfizetésére kérte kötelezni az Mt. 63. § (2) bekezdés alapján. Az I.r. alperestől a jogviszony jogellenes megszüntetése következményeként az Mt. 82. §-a alapján (elhelyezkedésére tekintettel) elmaradt munkabér-különbözetet kért középarányos késedelmi kamattal növelt összegben a perben tartott első tárgyalás időpontjáig, ezt követő döntéshozatal esetén a 12 havi elmaradt bérének megfelelő kártérítést igényelt.

Az alperesek a kereset elutasítását kérték. A II.r. alperes a 2011. évi CXIII. törvény (Hvt.) 38. § (1) bekezdésére és a 40. § (1) bekezdésére hivatkozással állította, hogy munkavállalók foglalkoztatására is jogosult összhangban a megállapodás megkötésekor hatályos, a M.H. részletes bontású létszámáról szóló 106/2007. (XII.3.) OGY határozat 1. pontjával. Az alperesek megállapodása az Mt. hatálya alá tartozó munkavállalókat foglalkoztatni jogosult munkáltatók között jött létre, így az nem semmis. A felperest és a munkakörét érintő, munkáltató személyében bekövetkező változás 2013. április 1-jén hatályosult. Az átadó munkáltatót illető jogok és terhelő kötelezettségek 2013. április 1-jével az I.r. alperesre szálltak át.

Az I.r. alperes hivatkozása szerint az alperesek között az Mt. 36. § (1) bekezdés szerinti megállapodás alapján gazdasági egység átadására került sor. A felperes munkajogi státusza nem változott, változatlanul munkavállalóként foglalkoztatták tovább. Téves a felperes érvelése, miszerint egy katonai szervezet polgári személyi állománya kizárólag a Kjt. hatálya alá tartozhat. A Kjt. az 1. § (1) bekezdésben foglalt személyi szervei hatály rendelkezéseitől való eltérésre más törvénynek lehetőséget ad. Ez pedig a Hvt., amely a honvédelmi ágazatban lehetővé teszi [38. § (1) bekezdés, 40. § (1) bekezdés], hogy az I.r. alperes Mt. hatálya alá tartozó munkavállalókat alkalmazzon. Ezt tükrözi a 106/2007. (XII.6.) OGY határozat is, valamint a 8/2013. HM KÁT. - HVKF. együttes intézkedés 4. pontja, valamint az I.r. alperes alapító okirata, melynek 14.c. pontja szerint az alperesnél többek között az Mt. hatálya alá tartozó munkavállalók állnak jogviszonyban.

A Salgótarjáni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 3.M.217/2013/17. számú ítéletével a felperes keresetét elutasította, marasztalta az I. és a II.r. alperes perköltségében megállapítva, hogy a le nem rótt kereseti illetéket az állam viseli.

Megállapítása szerint a felperes a felmondás indokának valóságát és okszerűségét nem, csupán az odáig vezető folyamat jogszerűségét vitatta a keresetében. A felperes azonban jogszerűen nem hivatkozhatott arra, hogy az alperesek közötti megállapodás semmis, mert ehhez nem volt meg a perbeli legitimációja, jogi érdekét nem igazolta, a megállapodásból ugyanis hátrány reá nézve nem származott, mivel a jogviszonya, a munkaköre változatlan maradt, és a jogszerző ideje sem veszett el.

Utalt arra, hogy az érvénytelenség jogkövetkezményeit sem helyesen

jelölte meg a felperes, mert részleges érvénytelenség esetén az Mt. 29. § (3) bekezdését kellene alkalmazni, nem pedig a felperes által kért Mt. 63. § (3) bekezdést. A felperesnek a Ptk. szabályaiba ütközés miatti semmisségre hivatkozása a pontos jogszabályhely megjelölése hiányában nem volt vizsgálható.

A bíróság megállapította, hogy az alperesek közötti polgári jogi megállapodás az Mt. VI. fejezete vonatkozásában jogszerű, és ennek alapján változás következett be a munkáltató személyében. Erre tekintettel az I.r. alperes jogszerűen foglalkoztatta tovább a felperest.

Az I.r. alperes az Mt. hatálya alá tartozó gazdálkodó szervezetnek minősülő költségvetési szervezet, és olyan hadrendi szervezet, amely nemcsak közalkalmazottakat, hanem munkavállalókat és katonákat is alkalmazhat. Ezért az Mt. 36. § (1) bekezdés alapján jogszerűen szálltak rá mint átvevő munkáltatóra a munkaviszonyból származó jogok és kötelezettségek a felperes vonatkozásában.

Az I.r. alperesnél 2013. április 1-jétől a felperes foglalkoztatása jogszerű volt, a felmondás indoka pedig valós és okszerű.

A felperes fellebbezése folytán eljáró Balassagyarmati Törvényszék 15.Mf.20.020/2014/6. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. Kötelezte felperest az I. és a II.r. alperes fellebbezési perköltsége megfizetésére, megállapította, hogy a fellebbezési illetéket az állam viseli.

A törvényszék az elsőfokú bíróság által levont jogkövetkeztetéssel mindenben egyetértett. A helybenhagyó ítélete a Pp. 253. § (2) bekezdésén alapult.

Kiemelte, hogy a Hvt. és a 106/2007. (XII.3.) OGY határozat alapján az I.r. alperesnél lehetőség volt az Mt. hatálya alá tartozó munkavállalók foglalkoztatására. A felperes az alperesek közötti megállapodást perbeli legitimáció hiányában nem vitathatta. Az alperesek a megállapodás megkötésekor, a felperes jogviszonyának megszüntetésekor a központi előírásoknak (a HM közigazgatási államtitkárának és a Honvéd Vezérkar főnökének 8/2013. (HK.3.) HM KÁT-HVKF együttes intézkedése (3-5. pontja) tettek eleget.

A felperes a felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet elsőfokú ítéletre is kiterjedő hatályon kívül helyezésével a jogalap tekintetében a keresetének történő helytadást, az összecszerűség vonatkozásában az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítását kérte az alperesek perköltségben marasztalásával.

Hivatkozása szerint a jogerős ítélet az 1992. évi XXXIII. törvény (Kjt.) 1. §-ában, 20. §-ában, 30. §-ában, 30/A. § - 30/C. §-ában, az Mt. 63. § (3) bekezdésében, 82. §-ában foglaltakat sérti, és tévesen értelmezték a bíróságok a Hvt. 38. § (1) bekezdése, és a 40. § (1) bekezdése rendelkezéseit.

Előadta, hogy az I.r. alperes alapító okirata szerint költségvetésből fenntartott szervezet, amely a M.H. hadrendjébe tartozik. Erre tekintettel a Kjt. 1. §-ában foglalt személyi hatály kiterjed rá, így az I.r. alperes munkavállalói közalkalmazottak, és

jogviszonyukra a Kjt. rendelkezései az irányadóak. Utalt arra, hogy az alperesek megállapodása a megtámadásához szükséges jogi érdekét tartalmazza mindkét alperes vonatkozásában. A megállapodás érvénytelensége megállapításának azonban a per eldöntése szempontjából nincs jelentősége, csak annak, hogy a honvédelmi miniszter által kezelőként kijelölt szerv a Kjt. vagy az Mt. hatálya alá tartozik-e. A megállapodás tartalmával szemben ugyanis a törvényi szabályozást kell alkalmazni.

A Hvt. 40. § (1) bekezdése csak felsorolja azokat az állománykategóriákat, amelyek a honvédségnél előfordulnak. E § értelmezésénél a 38. § (1) bekezdésére is figyelemmel kell lenni. A honvédség keretébe beletartozik ugyanis a minisztérium is, amelynek személyi állománya nemcsak kormánytisztviselőkből, hanem az Mt. hatálya alá tartozó munkavállalókból is áll. A Hvt. 40. § (1) bekezdés a honvédség közigazgatási szerveinél foglalkoztatott fizikai munkakörű munkavállalókra vonatkozik, nem érinti a Kjt. 1. §-ában szabályozott személyi hatályt. Az I.r. alperes állami költségvetési szerv, ezért a Kjt. hatálya alá tartozik. Erre tekintettel a II.r. alperessel szembeni kereset jogalapja az Mt. 63. § (3) bekezdésén alapul.

Az I.r. alperes tehát a Kjt. hatálya alá tartozik, így a Kjt. szabályai vonatkoznak rá, ezért a felperesnek az I.r. alperesnél megszűnt jogviszonya is csak közalkalmazotti jogviszony lehet, a megszüntetésre a Kjt. szabályai az irányadók, mely rendelkezéseket az I.r. alperes megsértett.

A II.r. alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában történő fenntartását, a felperes perköltségben marasztalását kérte. Hivatkozása szerint a felülvizsgálati kérelemmel támadott jogerős ítélet a bírói gyakorlattal összhangban áll.

Álláspontja szerint a Kjt. 1. §-a szerint külön törvényi felhatalmazás alapján működhetnek olyan költségvetési szervek, amelyek az átadott foglalkoztatottakkal nem közalkalmazotti jogviszonyt létesítenek. Erre az I.r. alperesnél a Hvt. 38. § (1) bekezdés, 40. § (1) bekezdés alapján a 106/2007. (XII.6.) OGY határozat 1. pontjával összhangban került sor a felperes esetében figyelemmel az I.r. alperes alapító okiratának 14. pontjára.

Az I.r. alperest a II.r. alperessel a megállapodás megkötésében és a munkavállalók Mt. 36. §-a alapján történő átadás-átvételében jogszabály vagy egyéb munkaviszonyra vonatkozó szabály nem akadályozta, ezért az Mt. 66. § (3) bekezdésbe való ütközése a polgári jogi megállapodásnak nem értelmezhető. Az Mt. 2. §-ában rögzített személyi hatályra vonatkozó rendelkezés, illetve az Mt. 33. §-a szerinti munkáltatói fogalmat meghatározó szabályozás sem tesz különbséget a munkáltatók között attól függően, hogy gazdasági társaságként, vagy költségvetési szervként, vagy más formában működnek. Az eljáró bíróságok helytállóan foglaltak állást arról, hogy az alperesek közötti megállapodás jogszerű, de a Pp. 123. §-ához kapcsolódóan kialakult bírói gyakorlat (BH.1991.107.) alapján

a felperes nem is hivatkozhat jogszerűen a megállapodás semmisségére perbeli legitimáció hiányában.

A felperes keresete valójában az Mt. 36. § (1) bekezdés alkalmazása elleni tiltakozás, azt sérelmezi, hogy a jogügyleten alapuló gazdasági egység átvételét követően a foglalkoztatás munkaviszonyban történt.

A II.r. alperes felülvizsgálati eljárásban csatolt előkészítő iratában a Pp. 157. § a) pontja, 158. § (1) bekezdése szerint - hivatkozással a Pp. 130. § (1) bekezdés h) pontjára - utalt arra, hogy a felperes az átszállást kifogásoló kereseti kérelmét az Mt. 287. § (1) bekezdés b) pontja alapján elkésetten terjesztette elő, mert erre 2013. április 30-áig lett volna lehetősége.

Az I.r. alperes a felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályban történő fenntartására irányult helyes indokaira tekintettel.

Érvelése szerint a felperes nem adta indokát annak, hogy a Kjt. 1. § (1) bekezdése az I.r. alperes esetén miért nem alkalmazandó. Hangsúlyozta továbbá, hogy az Mt. 2. §-a a személyi hatályából nem zárja ki a költségvetési szerveket. Az I.r. alperes mind az Mt., mind a Kjt. hatálya alá tartozó munkavállalót foglalkoztathat.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Pp. 272. § (2) bekezdés alapján a felülvizsgálati kérelemben a megsértett jogszabályhely pontos megjelölésével kell előadni azt, hogy a felülvizsgálni kért határozat megváltoztatását a fél milyen okból kívánja. A Kúria a felülvizsgálati kérelemnek csak azon részeit bírálhatja el, amelyek a jogszabálynak megfelelnek (BH.1995.99/2.). Ezért a Kjt. 30/A. § - 30/C. § rendelkezéseinek megsértésére történő hivatkozást az indokolása hiánya folytán nem vizsgálhatta.

A Pp. 275. § (2) bekezdés alapján a Kúria a jogerős határozatot csak a felülvizsgálati kérelem és csatlakozó felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálhatja felül. A II.r. alperes felülvizsgálati kérelemmel, csatlakozó felülvizsgálati kérelemmel nem élt, ezért a kereset elkésettségére történő hivatkozását a Kúria nem vehette figyelembe.

A perben eldöntendő jogkérdés az volt, hogy az alperesek által az Mt. 36. § (1) bekezdésre alapítottan kötött megállapodás következményeként jogszerűen került-e sor a felperes I.r. alperesnél munkaviszony keretében történő foglalkoztatására, majd a munkaviszonya felmondással történő megszüntetésére.

Az I.r. alperes alapító okirata (irat) 1. pontja szerint a M.H. hadrendjébe tartozó költségvetési szerv.

A Kjt. 1. § (1) bekezdése alapján a költségvetési szerveknél foglalkoztatottak - törvény eltérő rendelkezése hiányában - közalkalmazotti jogviszonyban állnak, és rájuk a Kjt. tárgyi hatálya terjed ki. Ezért a felperes keresete alapján jogszerűen vizsgálták az eljáró bíróságok, hogy az I.r. alperes rendelkezett-e törvényi felhatalmazással ahhoz, hogy az alapító okirata 14. pontjában foglaltak szerint a munka törvénykönyve hatálya alá

tartozó munkavállalókat munkajogviszony keretében foglalkoztasson. Az I.r. alperes alapító okirata szerint jogi személy költségvetési szerv, önálló állománytáblával rendelkező, dandár jogállású katonai szervezet, állománya a M.H. költségvetési létszámkeretéből a M.H. önálló állománytáblás szervezetek és szervek részére biztosított létszámkeretbe tartozik.

Az I. és a II.r. alperes közötti megállapodás megkötésekor hatályos Hvt. 38. § (1) bekezdése szerint a honvédség szervezeti felépítését a honvédelemért felelős miniszter által vezetett minisztérium, a honvédelemért felelős miniszter közvetlen alárendeltségébe tartozó, valamint a honvédség hadrendje szerinti szervezetek összessége képezi. Az egyes honvédségi szervezetek konkrét feladatait jogszabályok, közjogi szervezetszabályozó eszközök, valamint a belső rendelkezések határozzák meg.

2013. május 20-áig a 106/2007. (XII.6.) OGY határozat, majd ezt követően a 35/2013.(V.16). OGY. határozat rendelkezett a M.H. részletes bontású létszámáról, amelyek a kormánytisztviselő, közalkalmazott és munkavállaló állománycsoport létszámelőirányzatát is tartalmazzák, valamint előírást arról, hogy az össz-létszámkereten belül -szükség esetén- átcsoportosítások is végrehajthatók (előbbi a 4. pontban, utóbbi a 3. pontban).

A fenti állománycsoportot e határozatok a Hvt. 40. § (1) bekezdésben foglaltaknak megfelelően tartalmazzák. E törvényi rendelkezés szerint a honvédség személyi állománya tényleges szolgálatot teljesítő katonákból, kormánytisztviselőkből, közalkalmazottakból és a Munka törvénykönyve hatálya alá tartozó munkavállalókból, valamint hadkötelesekből áll.

Fenti rendelkezésekből következően tehát a honvédség szervezetrendszerén belül az OGY határozatban meghatározott létszámban és arányban foglalkoztathatók a tényleges állomány tagjain kívül kormánytisztviselők, közalkalmazottak és az Mt. hatálya alá tartozó munkavállalók.

A Hvt. 52. § (1) bekezdése szerint intézkedésben állapíthatók meg - többek között - a katonai szervezetek működési rendjének és a személyi állomány mindennapi tevékenységének általános rendezést igénylő kérdései, ha azokat jogszabály vagy közjogi szervezetszabályozó eszköz nem rendezi.

A Hvt. 52. § (1) bekezdés felhatalmazása alapján született a 8/2013. (HK.3.) HM KÁT-HVKF együttes intézkedés a protokoll, rekreációs, kulturális és nemzetközi utazásszervezési feladatokat ellátó szervezetek átalakításával összefüggő feladatok végrehajtásáról. Ez tette lehetővé a b.H.Ü. működtetése érdekében az I.r. alperes részéről az Mt. 36. § (1) bekezdés szerint történő szolgáltatás és gazdasági tevékenység átvételét, valamint az I.r. alperes állománytáblája helyesbítő ívének kiadását.

Az Alaptörvény 45. cikk (5) bekezdés alapján sarkalatos törvénynek minősülő Hvt. a honvédség szervezetére, működésére és személyi állományára vonatkozóan a fenti rendelkezéseivel eltérő szabályozást tartalmaz a Kjt. 1. § (1) bekezdésében foglalt

személyi hatály előírásai alól.

Mindezek alapján nem ütközött a Kjt. 1. § (1) bekezdésébe és az Mt. 36. § (1) bekezdésébe az I. és a II.r. alperes- nek a felperes munkaköri feladatainak az I.r. alperesnél munkaviszonyban történő ellátásáról szóló megállapodása, a felperes munkaviszonyban történő foglalkoztatása. Ezért az Mt. 63. § (3) bekezdés alkalmazhatóságára alap nélkül hivatkozott a felperes.

A felperes a perben nem vitatta, hogy az I.r. alperes jogosult volt a központvezetői munkakör katonai beosztássá történő minősítésére, továbbá hogy a helyette felajánlott munkakört nem fogadta el, ezért az I.r. alperes az Mt. 64. § (1) bekezdés b) pontja és 66. § (2) bekezdés jogszerű alkalmazásával szüntette meg a munkaviszonyát felmondással.

A fentiek alapján a felperes alperesekkel szemben előterjesztett megalapozatlan keresetét jogszerűen utasították el a bíróságok, így a Kúria a Pp. 275. § (3) bekezdés alapján a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta.

Kötelezte a Pp. 78. § (1) bekezdés alapján a pervesztes felperest az alperesek felülvizsgálati eljárási költsége megfizetésére jogtanácsosi munkadíjként.

A le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket a felperes munkavállalói költségkedvezményére tekintettel a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14. § alapján az állam viseli.

Budapest, 2015. június 10.

Dr. Tallián Blanka s.k. a tanács elnöke, Dr. Hajdu Edit s.k. előadó bíró, Dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

Nné

tisztviselő